Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17CoP/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6320200570
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dušan Ďurian
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2020:6320200570.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloleté deti Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E. nad K., B.. XXX/XX, a B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E. nad K., B. č. XXX/XX, obidve zastúpené Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Brezno, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky Y. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Z., X. W.. XXXX/XX, v skutočnosti bytom v E. I. K., B. č. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Katarínou Hroncovou, advokátkou so sídlom v Brezne, Dr. Clementisa č. 1214/4, a otca B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Z., X. W.. XXXX/XX, o udelenie súhlasu za otca so zmenou priezviska maloletých detí, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8P/53/2020-58 zo dňa 23.07.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“ v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku; ďalej len „C.m.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh matky na udelenie súhlasu za otca maloletých detí na zmenu priezvisk maloletých detí z N./N. na J./J. zamietol (prvý výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a právneho posúdenia veci, podľa ktorého sa matka maloletých detí návrhom podaným na súde prvej inštancie dňa 11.03.2020 domáhala udelenia súhlasu za otca maloletých detí k podaniu žiadosti o zmenu ich priezvisk z N./N. na J./J.; maloleté deti pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 1P/5/2019-87 zo dňa 22.07.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2019; na čas po rozvode boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom tak, že súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli obidve maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu každého z detí po 100,- € mesačne a styk otca s maloletými deťmi nebol upravený; po rozvode si matka maloletých detí zmenila priezvisko z N. na rodné priezvisko J.; maloleté deti hneď po narodení v zmysle zákona nadobudli priezvisko, na ktorom sa ich rodičia pri uzatváraní manželstva dohodli, že bude ich spoločným priezviskom a priezviskom ich spoločných detí, t.j. N./N.; pod týmto priezviskom matka maloleté deti zapísala aj do Materskej škôlky v E. nad K.; vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie nezistil, že by k zmene priezviska maloletých detí boli dôvody hodné osobitného zreteľa alebo by bolo priezvisko

N./N. hanlivé; nenaplnené predstavy matky maloletých detí o frekvencii styku otca s maloletými deťmi, o dĺžke styku otca s maloletými deťmi, o frekvencii záujmu o maloleté deti, o hygienických návykoch otca nepovažoval súd prvej inštancie za dôvody hodné osobitného zreteľa na podanie žiadosti matkou maloletých detí na zmenu ich priezviska; naopak z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec na maloleté deti prispieva výživným, akým sa na ne zaviazal prispievať, prejavuje o maloleté deti adekvátny záujem a adekvátne reaguje na potreby maloletých detí; aj jeho dve dcéry z predchádzajúceho manželstva nesú po ňom priezvisko N., pričom B. niesla toto priezvisko dovtedy, kým pri uzatváraní manželstva neprijala priezvisko svojho manžela.

1.3 Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti a vyslovil názor, že zmena priezvisk maloletých detí by nebola v ich záujme; sama matka uviedla, že maloleté deti vedia, že sú N., ale o tom nehovoria; pri posudzovaní záujmu maloletých detí súd prvej inštancie zohľadnil v zmysle článku 5 písm. f) Základných zásad Zákona o rodine podmienky na zachovanie identity detí, ktoré hneď po narodení nadobudli priezvisko, na ktorom sa rodičia dohodli pri uzatváraní manželstva; od narodenia, t.j. viac ako 3 roky maloleté deti žijú s týmto priezviskom; podľa názoru súdu prvej inštancie rôzne priezviská rodiča a detí nie sú problémom ani na úradoch, ani pri lekároch, a ak to je problémom, tak len dospelých; pokiaľ sa matka chcela takýmto problémom vyhnúť, nemala sa vracať k svojmu pôvodnému rodnému priezvisku, ale mala si nechať priezvisko, ktoré nadobudla sobášom; v prípade, ak by dal súd prvej inštancie súhlas za otca maloletých detí k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletých detí, nastala by rovnaká situácia na strane otca maloletých. Nakoľko súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním nezistil dôvod na to, aby mohol matke maloletých detí dať za otca súhlas na zmenu ich priezvisk, návrh matky v plnom rozsahu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia článku 5 a § 35 Zákona o rodine s poukazom na § 4 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1 a 3, § 8 a § 11 ods. 3 zákona č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov v spojení s článkom 3 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa; o trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 25.08.2020 (č.l. 76-78 spisu); uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia; v odvolaní uviedla, že pre súd nemôže byť rozhodujúce, že maloleté deti hneď po narodení v zmysle zákona nadobudli priezvisko, na ktorom sa ich rodičia pri uzatváraní manželstva dohodli; uvedená skutočnosť je vyvrátená súčasným stavom a tým, že právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Brezno o rozvode manželstva sp. zn. 1P/5/2019 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa dňa 23.12.2019 odsťahovala zo spoločnej domácnosti a výlučne sama sa stará o maloleté deti; irelevantný je aj fakt, že matka detí pod takýmto priezviskom maloleté deti zapísala do materskej školy v E. nad K.; nezáujem otca o maloleté deti je vážnym dôvodom na udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletých detí; matka maloletých má za to, že otec neprejavuje o maloleté deti taký adekvátny záujem, ktorým by súd mohol odôvodniť zamietnutie návrhu matky; platenie výživného je zákonnou povinnosťou otca a ani skutočnosť, že jeho deti pochádzajúce z predchádzajúceho manželstva po ňom nesú priezvisko N., nemôže byť pre toto konanie rozhodujúca; to, že deti vôbec o svojom priezvisku nehovoria v spojení s tým, že maloleté deti budú do dospelosti v osobnej starostlivosti matky, by mala byť rozhodujúca pre udelenie súhlasu súdu za otca maloletých detí na zmenu ich priezviska; aj pri posudzovaní záujmu maloletých detí v zmysle článku 5 písm. f/ Základných zásad Zákona o rodine, by udelením súhlasu súdu nedošlo vzhľadom na ich súčasný vek k porušeniu zachovania identity detí, práve naopak, bola by zachovaná identita detí s identitou ich matky, ktorá sa o ne stará; zmena priezviska maloletých by bola prospešná aj kvôli tomu, že maloleté deti môžu mať problémy v škole, u lekára, v rodine, s kamarátmi a ich rodičmi, v sociálnych stykoch v širšom prostredí (prázdniny, rodina, záujmové krúžky a podobne), pričom rozdielnosť priezvisk im môže do budúcna spôsobiť psychické problémy a stres; tvrdenie súdu prvej inštancie, že ak by dal za otca maloletých detí súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletých detí, nastala by rovnaká situácia ohľadom priezvisk na strane otca nemôže obstáť, pretože súdom prvej inštancie bola prijatá disproporcia výrazne v prospech otca detí, zvlášť za situácie, že sa o

deti nezaujíma, nežije s nimi v jednej domácnosti a sú v starostlivosti matky; súd prvej inštancie nezistil všetky skutočnosti potrebné pre posúdenie dôvodnosti návrhu a rovnako sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami účastníkov konania; s poukazom na vyššie uvedené matka maloletých navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu matky maloletých detí v plnom rozsahu vyhovie.

2.2 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 07.09.2020 (č.l. 86 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že rodičia maloletých detí majú v súčasnosti protichodné názory na to, aké priezvisko by mali mať ich maloleté deti; pri uzatvorení manželstva sa vzájomne dohodli, že budú mať spoločné priezvisko N., resp. N., a že toto priezvisko budú mať aj ich maloleté deti; matka maloletých detí po rozvode manželstva využila možnosť vrátiť sa k svojmu pôvodnému priezvisku J. a chcela, aby mali toto priezvisko aj jej maloleté deti; maloleté deti B. a Y. pri sociálnom zisťovaní v ich rodinnom prostredí dňa 10.06.2020 neboli v rámci rozhovoru s prihliadnutím na ich rozumovú a vôľovú vyspelosť informované o prebiehajúcom konaní a primerane veku a ich rozumovým schopnostiam im neboli vysvetlené dôsledky súdneho rozhodnutia; vzhľadom na nízky vek nebolo možné s maloletými deťmi vykonať rozhovor, ani nebol u maloletých detí zisťovaný názor na prejednávanú vec; rozhodnutie súdu prvej inštancie kolízny opatrovník rešpektuje, priezvisko otca nie je hanlivé, nezvyčajné, ani také, ktoré by maloletým deťom mohlo spôsobovať problémy.

2.3 Otec vo vyjadrení zo dňa 07.09.2020 (č.l. 89 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že v žiadnom prípade nesúhlasí so zmenou priezviska maloletých detí, na zmenu priezviska maloletých detí nevidí dôvod a návrh matky považuje za nedôvodný.

2.4 Matka v replike zo dňa 08.10.2020 (č.l. 103-104 spisu) prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že nie je rozhodujúci stav, ktorý bol pri uzatvorení manželstva a to, že sa pri jeho uzatváraní s otcom detí vzájomne dohodli na spoločnom priezvisku maloletých detí; rozhodujúci je práve stav, že maloleté deti majú nízky vek a sú zverené do osobnej starostlivosti matky; je to rozhodujúci faktor, na ktorý by sa malo prihliadať z dôvodu dosiahnutia jednotnosti priezvisk osôb spoločne žijúcich v jednej domácnosti; skutočnosť, že priezvisko otca nie je hanlivé ani nezvyčajné nepovažovala za relevantné vzhľadom na vyjadrenie kolízneho opatrovníka na pojednávaní, že čím skôr bude deťom zmenené priezvisko, tým skôr sa s ním stotožnia; strohé konštatovanie otca o nedôvodnosti odvolania a nedôvodnosti zmeny priezviska maloletých detí bez podrobnejšej konkretizácie svedčí o skutočnosti, že otec vo všetkom zastáva protichodný názor na riešenie akejkoľvek situácie, ktorá by bola v prospech maloletých detí; na záver matka maloletých uviedla, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu.

2.5 Otec v duplike zo dňa 19.10.2020 (č.l. 118 spisu) opätovne zopakoval obsah svojho vyjadrenia zo dňa 07.09.2020 a dodal, že ako otec detí má nielen svoje povinnosti, ale aj práva; je jeho právom, že maloleté deti majú priezvisko otca, a nakoľko si plní povinnosti k maloletým deťom, nevidí dôvod na zmenu priezviska maloletých.

2.6 Matka vo vyjadrení zo dňa 29.10.2020 (č.l. 120 spisu) prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že vzhľadom na to, že vyjadrenia otca a kolízneho opatrovníka neobsahujú žiadnu zmenu a iné podstatné skutočnosti, trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

3.1 V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutočným stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. po zohľadnení, že podľa § 65 C.m.p. nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 C.m.p. nie je viazaný odvolacími dôvodmi a

rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Odvolanie matky nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky odvolacie námietky matky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedôvodnosti návrhu matky maloletých detí na udelenie súhlasu za otca na zmenu priezviska maloletých detí, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje; preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že návrh matky na udelenie súhlasu za otca na zmenu priezvisk maloletých detí z N./N. na J./J. nie je dôvodný; odvolacie námietky matky ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privodenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci; odvolací súd nezistil ani žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C.m.p.).

4.5 Odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu matky na udelenie súhlasu za otca maloletých detí na zmenu priezvisk maloletých detí z N./N. na J./J. za vecne správny, zodpovedajúci zistenému skutočnému stavu veci a správnemu právnemu posúdeniu veci (§ 387 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); odvolací súd uvádza, že riadny výkon rodičovských práv a povinností predpokladá konsenzus rodičov vo veciach súvisiacich s týmto výkonom; ak sa však rodičia z akýchkoľvek dôvodov nevedia dohodnúť o podstatných veciach súvisiacich s výkonom ich rodičovských práv a povinností, rozhodne o takejto spornej podstatnej veci na návrh niektorého z rodičov súd (§ 35 Zákona o rodine); súd rozhoduje iba o takých nezhodách rodičov, ktoré sú podstatnými vecami súvisiacimi s výkonom ich rodičovských práv a povinností; ide o také veci týkajúce sa maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho vysťahovaním do cudziny, so správou jeho majetku, jeho štátnym občianstvom, s udelením súhlasu, aby mu mohla byť poskytnutá zdravotná starostlivosť, a tiež s jeho prípravou na budúce povolanie; za podstatné však možno považovať aj ďalšie v tomto ustanovení nevymenované prípady, napríklad určenie bydliska maloletého dieťaťa alebo podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletého dieťaťa; ak sa rodičia nedohodnú na zmene priezviska maloletého dieťaťa, súd v takomto prípade nie je oprávnený rozhodovať o zmene priezviska na návrh niektorého z rodičov, môže iba udeliť súhlas rodičovi na podanie žiadosti o zmenu priezviska; súd pritom skúma, či udelenie takéhoto súhlasu bude v záujme maloletého dieťaťa, teda či bude prospievať jeho zdravému vývoju v novom prostredí, či druhý rodič ktorý so zmenou nesúhlasí, voči dieťaťu plní svoje rodičovské povinnosti a podobne; súhlas na podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletého dieťaťa za jedného z rodičov možno teda druhému rodičovi udeliť len zo závažných dôvodov, t.j. napríklad vtedy, ak rodič, ktorý so zmenou priezviska nesúhlasí, nesplní svoje rodičovské povinnosti k dieťaťu, nejaví o dieťa záujem, stratil k nemu zrejme citový vzťah, takže nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby pocit spolupatričnosti dieťaťa s týmto rodičom bol pestovaný a prehlbovaný (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 1Cz/50/1971 zo dňa 19.08.1971 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov pod č. R 11/1973).

4.6 S ohľadom na odvolacie námietky matky odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vychádzajúc z konštantnej súdnej praxe dospel k správnemu záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené závažné dôvody na udelenie súhlasu za otca na zmenu priezvisk maloletých detí; s uvedeným záverom sa stotožňuje aj odvolací súd; z obsahu spisu vyplýva, že maloletá Y. N. a maloletý B. N. pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 1P/5/2019-87 zo

dňa 22.07.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2019; súčasne bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli obidve maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na ich výživu každému sumou 100,- € mesačne, pričom styk otca s maloletými deťmi upravený nebol; na základe spoločnej dohody rodičov pri uzavretí manželstva nadobudli maloleté deti po narodení priezvisko po otcovi N., resp. N.; odvolací súd uvádza, že meno a priezvisko každej osoby a to aj u maloletého dieťaťa, je jednou zo základných zložiek osobnosti človeka a jeho zmena je významným zásahom do osobnostných práv jeho nositeľa (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1002/2019 zo dňa 09.10.2019); súd prvej inštancie pri posúdení záujmu maloletých detí správne zohľadnil podmienky na zachovanie identity maloletých detí v zmysle článku 5 písm. f/ Základných zásad Zákona o rodine; priezvisko dieťaťa je už od narodenia dieťaťa neoddeliteľnou súčasťou jeho identity, ktorú mu nemožno odobrať, keď nie sú dané tak výnimočné a zásadné dôvody, aby do tohto práva mohlo byť zasiahnuté; skutočnosť, že sa matka s otcom maloletých rozviedla a opätovne prijala svoje rodné priezvisko, nepovažuje odvolací súd za závažný dôvod pre zmenu priezviska maloletých a takýmto dôvodom nie je ani skutočnosť, že sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti, resp. ani to, že sú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, nakoľko na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že otec maloletých detí si riadne plní vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, prejavuje o maloleté deti záujem, pravidelne sa s nimi stretáva a reaguje na potreby maloletých detí, vzťah otca a maloletých detí teda nie je vyhasnutý a môže sa rozvíjať; odvolaciu argumentáciu matky, že rozdielnosť priezvisk maloletých detí a matky môže spôsobiť deťom do budúcna psychické problémy a stres, a že maloleté deti môžu mať kvôli rozdielnemu priezvisku v škole, u lekára, v rodine, s kamarátmi a ich rodičmi, v sociálnych stykoch v širšom prostredí problémy, nepovažoval odvolací súd za relevantnú, nakoľko ide o ničím nepodložené teoretické úvahy matky maloletých detí, u ktorých nie je možné automaticky predpokladať, že v budúcnosti skutočne nastanú, pričom pri rozhodovaní vychádza súd zo stavu, ktorý je vykonaným dokazovaním zistený v čase rozhodovania súdu; odvolací súd dodáva, že v súčasnej dobe nie je odlišnosť priezvisk rodiča a dieťaťa ničím výnimočná a z dokazovania nevyplynul žiadny konkrétny dôvod, prečo by mali rozdielne priezviská matky a maloletých detí spôsobovať v živote maloletých detí problémy; je nutné poukázať aj na tú skutočnosť, že matka maloletých sa po rozvode manželstva rozhodla pre zmenu priezviska, ktoré bolo v tom čase totožné s priezviskom maloletých detí, pričom si mohla sama s poukazom na jej vlastné odvolacie námietky, zvážiť, aký to bude mať vplyv na maloleté deti; naopak podľa názoru odvolacieho súdu nie je v rozpore so záujmom maloletých detí pokračovať v budovaní spolupatričnosti s otcom prostredníctvom spoločného priezviska, pričom vyhovením návrhu matky na udelenie súhlasu za otca maloletých detí na zmenu priezvisk maloletých detí by s poukazom na vyššie uvedené došlo k ničím neodôvodnenému zásahu do rodičovských práv otca ako aj práv maloletých detí (matka si buduje spolupatričnosť s maloletými deťmi predovšetkým každodennou starostlivosťou a trávením spoločného času, pričom v tomto smere z vykonaného dokazovania nevyplynuli žiadne prekážky, ktoré by mali pôvod v rozdielnosti priezvisk matky a maloletých detí); odvolací súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že meno a priezvisko ako významnú súčasť identity maloletého dieťaťa vyberajú zásadne rodičia spoločne a aj o prípadnej zmene mena a priezviska maloletého dieťaťa (podaní žiadosti o zmenu) rozhodujú rodičia tiež v zásade spoločne, čo vyplýva zo skutočnosti, že rodičia majú prvotnú zodpovednosť za všestranný vývin maloletého dieťaťa ako súčasť ich rodičovských práv a povinností (§ 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine); zásah do tejto právomoci rodičov je oprávnený v odôvodnených prípadoch vykonať len súd v prípade nezhody rodičov a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, pričom záujem maloletého dieťaťa na zmene priezviska musí byť vždy odôvodnený konkrétnymi okolnosťami, pretože nejde len o priezvisko, ktoré je zhodné s priezviskom jedného z rodičov, ale najmä o priezvisko samotného dieťaťa; inými slovami udelenie súhlasu za otca na zmenu priezviska maloletých detí bez dostatočného dôvodu a preukázaného súladu so záujmami maloletých detí by nepochybne predstavoval zásah do rodičovských práv a práva na súkromie a rodinný život (článok 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); dôvodom na zmenu priezviska maloletých detí tak ťažiskovo nemôžu byť samotný rozvod manželstva rodičov, zverenie maloletých detí do starostlivosti matky, odchod matky s maloletými deťmi zo spoločnej domácnosti a návrat matky k rodnému priezvisku, pokiaľ vzťah maloletých detí k otcovi existuje a otec si plní svoje rodičovské povinnosti k maloletým deťom; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia účastníkov konania prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

5.1 V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia účastníkov, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia účastníkov konania uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

6.1 Matka podané odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.); nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu matky na základe riadne vykonaného dokazovania a zisteného skutočného stavu veci, ktorý správne právne posúdil, keď súčasne inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci matka v odvolaní bližšie nešpecifikovala (tvrdená nepreskúmateľnosť rozsudku nie je takouto vadou) a odvolací súd žiadnu takúto vadu konania nezistil, nepovažoval odvolací súd odvolacie námietky matky za spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a v súlade so zákonom (§ 52 C.m.p.).

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o konanie podľa § 53 C.m.p. a odvolací súd nezistil okolnosti pre priznanie náhrady trov odvolacieho konania (§ 55 C.m.p.), o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v

ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nesplnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu rozhodnutia povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).